

til at ytre mig om en Række Forespørgsler, som ere rettede til Ming af forskellige Medlemmer af det høje Ting. Jeg vil begynde med det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som har ønsket en Tunnel under Falkoneralleen paa Grund af den Fare, hvormed det for Fodgængere er forbundet at bevæge sig der med de nuværende Niveauoverskæringer. Jeg vil oplyse Tinget om, hvad det ærede Medlem for sit Vedkommende selv ved, at der er tilbudt 25,000 Kr. til en Bro over Falkoneralleen, men at det har mødt et Afslag, og naar nu Jærnbannerne have ment ikke at kunne gaa ind paa en Tunnel, er det, fordi den Sum, som dertil vilde blive anvendt, i Virkeligheden maatte siges at være fuldstændig tabt i det Øjeblik, vi komme til en Ordning af Københavns Banegaardsforhold. Det er Grunden til, at man hidtil ikke har villet indgaa med Forslag til en Bevilling til dette Anlæg. Nu er der atter fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse fremkommet et Andragende til Regering og Rigsdag herom, og jeg skal ikke have noget imod, om man vil gøre denne Indrømmelse, thi det er ganske klart, at Forholdene ikke ere gode derude, og at der ganske sikkert er nogen Fare forbundet med den nuværende Ordning. I øvrigt maa det siges, at samme Fare findes baade paa Bülowvej og Ørstedvej og overhovedet forskellige andre Steder paa Frederiksberg. Overalt, hvor man kører over en befærdet Vej med Jærnbanelog, vil der være Farer og Ulemper forbundet dermed. — Det samme ærede Medlem ønskede, at Iltogene skulde standse ved Frederiksberg. Men Frederiksberg Station er efter Statsbanernes Forsikring ikke indrettet til, at Iltog skulde standse der, hvortil kommer, at Gedsertogene ikke standse ved Frederiksberg Station, naar de gaa i Retning af København, fordi man ikke kan afse de 6 Minutter, som Standningen vil kræve, af Hensyn til Forbindelsen med Malmø. Hvis Iltogene fra København skulde standse ved Frederiksberg Station, maatte de afgaa tidligere fra København, og det lader sig ikke gøre af Hensyn til Køreplanen uden at bringe en meget stor Forstyrrelse. Men i det hele taget maatte det siges at være et Tilbage-skridt, naar et Iltog skulde standse ved Frederiksberg. Saadanne Tog ere jo netop Iltog — det maa det ærede Medlem ikke glemme — for ikke at standse — og naar vi begynde med at lade Iltogene standse snart et Sted, snart et andet, ophøre de at være Iltog. Jeg kan derfor ikke se, at

det Krav, der der fremsættes, i Grunden har nogen virkelig Berettigelse, og det er ikke saa langt at komme fra Frederiksberg ind til København, at man af den Grund skulde kræve, at Iltogene skulde standse der.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Kr. Jensen) har talt om en Deling af Trafikken paa Fyn. Det er jo et Spørgsmaal, som er adskillige Aar gammelt, og det var udførlig fremme her i Fjor, da man behandlede Lovforslaget om Anlægget af forskellige Jærnbaneanlæg. Det var nemlig ved Forhandlingen om Spørgsmaalet om Dobbeltspor paa Fyn og den sig dertil knyttende Bevilling af 60,000 Kr. til Undersøgelse af Forholdene ved Lille Bælt i Anledning af Spørgsmaalet om Anlægget af en Bro eller en Tunnel, i det hele taget ved Forhandlingen angaaende en forbedret Forbindelse mellem Fyn og Jylland. Det er nu ikke Regeringens Hensigt i Aar at fremsætte noget Forslag om Dobbeltspor paa Fyn, medmindre der dertil skulde blive givet en ganske særlig Foranledning. Ganske vist, Omkostningerne til Spor paa Fyn ville Aar for Aar blive større, det er sikkert nok, men paa den anden Side har man ment, at det ikke var værdt at præjudicere Muligheden af en Deling af Trafikken, og det vilde til Dels ske ved Dobbeltspor paa Fyn og endnu mere, hvis man derigennem kom ind paa Afgørelsen af Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Fyn og Jylland. Jeg mener derfor, at der ikke er nogen Grund til at tro, at dette Spørgsmaal vil blive præjudiceret ved nogen Beslutning i Aar fra Rigsdagens Side, men yderligere kan jeg ikke udtale mig derom nu. Kun skal jeg sige, at naar man har spurgt om, hvorvidt der har fundet nogen Forhandling Sted mellem den tyske og den danske Regering om Spørgsmaalet, saaledes at den tyske Regering i Slesvig skulde anlægge en Bane, som kunde muliggøre Routen Nyborg-Faaborg-Sønderjylland, maa jeg svare bestemt benægtende derpaa. Der har aldeles ikke fundet nogen Forhandling derom Sted mellem de to Landes Regeringer, og jeg kender heller ikke til nogen Forhandling fra anden Side herom. Disse Projekter til Deling af Trafikken paa Fyn ville jo i det hele taget være meget vanskelige at behandle. Det er jo kun et af dem, som skal realiseres, men de andre Egne paa Fyn vilde da finde sig i høj Grad brøstholdne; det er altid en ikke ringe Forrykkelse, der sker for de andre Egne. Jeg skulde finde det meget interessant og skulde for-